2 ESO Música

Alfons Rovira

Octubre 2016

Contents

Prefaci	6
Unitat Didàctica 1	7
O. Introducció	7
1. Escriptura del so	7
Característiques del so	7

2. La interpretació expressiva	8
3. Al·leluia, de Georg Friederich Häendel	8
4. La música i la tecnologia	8
5. Analitzar els llenguatges per a representar sons	9
Unitat Didàctica 2: Guardar el so	10
O. Introducció	10
Cronologia	10
1. Grabar la nostra música	10
Aspectes tècnics	10
Qualitat en la interpretació	11
2. Improvisar i grabar	11
3. Potato head blues, de Louis Armstrong	12
4. Estudis de gravació del segle XXI	12
Seqüenciadors	12
Treballar amb un seqüenciador	12
Compondre en línia	13

5. Dissenyar un estudi de grabació	13
Unitat Didàctica 3: La música i els mitjans	14
O. Introducció	14
1. La música i la publicitat	14
Conceptes	15
El compàs	15
2. Sintonies i bandes sonores	15
Dansa. Els vals	15
3. El vals de les flors, de Piotr Ílitx Txaikovki	16
4. Música i mitjans de comunicació	16
Funcions dels mitjans	16
La música en els mitjans	17
5. Escriure una crítica musical	17
Unitat Didàctica 4: Música clàssica	18
O Introducció	18

1. L'expressivitat clàssica	19
2. El compositor i la partitura	20
3. Guia d'orquestra de B. Britten	20
4. Partitures al vol	21
5. L'auditori	22
Jnitat Didàctica 5: Música Moderna	23
O. Introducció	23
1. Jazz	23
A. La improvisació	24
B. Lligadura i Punt	25
2. Els intrumens i els recursos expressius en el pop i el rock	26
Les síncopes	26
Els intervals en l'elaboració d'arranjaments	27
3. My baby likes to be-bop, d'E. Fitzgerald	27
4. Editors d'audio	28

Unitat 6: Música tradicional	29
1. La diversitat de la tradició	30
L'anacrusi	30

Prefaci

Aquest document ha estat produit per tal de facilitar l'estudi de l'assignatura de música de 2n d'ESO. Consta de recopilació d'una d'informació per tal de memoritzar millor el temari.

Figure 1:

Aquesta obra està subjecta a una llicència de Reconeixement 4.0 Internacional de Creative Commons

Unitat Didàctica 1

O. Introducció

Notació: Codi que permet representar la música en un paper. Segle X.

Fonografia: Grabació i reproducció mecànica d'un so. Segle XX.

1. Escriptura del so

Les cultures musicals de la majoria de països del món són **àgrafes**, és a dir, no escriuen els son musicals sobre el paper.

La **notación musical** és el resultat del procés que es va prolongar durant un cinc segles, del X al XV. La notació fa possible interpretar i analitzar obres compostes fa segles.

Característiques del so

El so és una vibració que es transmet a través de l'aire en forma d'ona.

El so musical es caracteritza per quatre **paràmetres** i una sèrie de **qualitats** pròpies de cada un.

Paràmetres	Qualitats
Altura Durada Intensitat Timbre	Agut o greu Llarg o curt Fort o suau So caracerístic de l'instrument

2. La interpretació expressiva

En la interpretació sempre hi ha alguna cosa nova o imprevista.

Les **progressions melòdiques** són tècniques de construcció motiviques que consisteixen en prendre un model de més d'un element (melòdic o melòdic-harmònic) i repetir-lo pujant i baixant certs intervals.

3. Al·leluia, de Georg Friederich Häendel

4. La música i la tecnologia

La relació entre música i tecnologia no és un fet recent.

Després de l'arribada de la tecnologia digital, els recursos que s'han posat al servei de la música són molt nombrosos:

- Generadors de sons: sintetitzadors.
- Processadors d'audio: software.
- Grabadors: dispositius per capturar el so.
- Reproductors de so: dispositius per reproduir el so.

5. Analitzar els llenguatges per a representar sons

Les partitutes són representacions gràfiques de la música.

Proporcionen informació sobre:

- Els sons que componen una determinada peça,
- Les qualitats d'aquests sons,
- Deixen pautes per interpretar-la.

Unitat Didàctica 2: Guardar el so

O. Introducció

Cronologia

1877 - Fonògraf: Tomas Alba Edison

1887 - Gramòfon: Emile Berliner

1920 - Amplificació elèctrica i el micròfon

1945 - Long Play, disc de vinil

1958 - Grabacions estereofòniques

1963 - Cassets

1982 - Grabacions digitals, CD

1. Grabar la nostra música

Aspectes tècnics

• Lloc: millor que no s'hi haja soroll.

- Amortiguar el so amb cortines en 3 parets, grabar el so el el costat no amortiguat.
- Situar prop l'aparell enregistrador, però que no es senta el fregament dels dits.

Qualitat en la interpretació

Cal tenir en compte:

• Pulsació: aconseguir regularitat.

• Tempo: velocitat.

• Ritme: distintes durades que es donen.

2. Improvisar i grabar

La improvisacio és la base de molts estils musicals del passat i del present.

Improvisar és inventar la música sobre la marxa, alhora que s'interpreta.

La improvisació és una cosa **efímera**, és a dir, fugaç i difícil de reproduir, grabar-la ens pot ser de gran utilitat.

3. Potato head blues, de Louis Armstrong

1927 - Exemple del jazz anomenat estil **dixeland** en què, a partir d'una estructura bàsica de 32 compassos, cada un dels intérprets improvisa creant una textura molt rítmica i festiva.

4. Estudis de gravació del segle XXI

Sequenciadors

Un **seqüenciador** és un programa informàtic amb què un únic compositor-intérpret pot crear, grabar, reproduir i editar una peça musical.

És possible bravar sons sense tocar cap instrument ni cantar. Cal combinar els **samples**, *mostres sonores* que consisteixen en fragments rítmics, melòdics o harmònics ja preparats per fer-los servir en qualsevol gravació.

Treballar amb un seqüenciador

• Grabar: El músic enregistra cada instrument en una pista.

• Editar: Modificació de la pista.

• Mesclar: Pistes agrupades en una única audició final. Ajustar el volum, l'equalització (igualar sonoritats dels instruments), el panoràmic (per a determinar què s'escoltarà pel canal dret i esquerre), agregar efectes sonors, etc.

Compondre en línia

Crear música a través d'internet.

5. Dissenyar un estudi de grabació

Un **estudi de grabació** és una instal·lació dissenyada perquè es puga fer-hi tota mena de grabacions de so.

Requereix unes condicions acústiques especials:

- Aïllament acústic
- Espai
- Material tècnic
- Ventilació

Unitat Didàctica 3: La música i els mitjans

O. Introducció

1906 - Ràdio: Va començar la transmissió sense restriccions de la música.

1956 - **Televisió**: Ha utitilitzat la música en els seus programes des del principi.

1990 - Internet: Generalització de la música al mercat domèstic.

1. La música i la publicitat

Des de l'inici de les emissions es fa servir la música en sintoníes d'obertura i tancament de programes, falques, fons musicals i publicitaris.

La publicitat utilitza la música amb aquesta intencionalitat:

- Música pop i rock: Anuncis adreçats al mercat juvenil.
- Exits del passat: Productes per als adults.
- Música clàssica: Artícles de luxe.
- Música Jazz: Per donar sensació de modernitat.

Conceptes

Jingles: Melodies compostes per als anuncis publicitaris.

Eslògan: Titular de l'anunci, frase breu i en llenguatge viu i directe que tractea de resumir el missatge d'una manera que impacte l'espectador.

El compàs

Compàs: Divisió regular del temps musical mitjanánt l'alternança de pulsacions accentuades i no accentuades.

Pulsació: Accentuació d'un temps en un compàs, normalment el primer. En un compàs, la primera pulsació o temps, s'anomena **temps fort**, totes les demés d'anomenen **temps dèbils**.

2. Sintonies i bandes sonores

Dansa. Els vals

El vals és una dansa que utilitza el compas de 3/4 com a caracerística essencial.

3. El vals de les flors, de Piotr Ílitx Txaikovki

El vals de les flors pertany al primer dels dos actes del popular ballet El trencanous.

4. Música i mitjans de comunicació

Funcions dels mitjans

- Informar
- Entretindre
- Educar
- Formar opinió

La música en els mitjans

Segons els tipus d'esdeveniments, la múcisa té una funció en un context determinat.

Tipus d'esdeveniments	Funció	Context
No musicables	Referencial	Notícies
Musicalitzats	Funcional	Ambitentació Ràdio - TV
Musicals divulgatius	Forma part d'un programa	Actuacions Ràdio - TV
Musicals integrats	És el tema del programa	Radio - TV musicals

5. Escriure una crítica musical

La **crítica** és un tipus de redacció en què l'autor *expressa la seua opinió*, és a dir, fa una *valoració personal* sobre una manifestació artística (una exposició, una pel·lícula de cine, un concert, una estrena teatral...). Solen ser escrites per professionals en cada una de les arts.

Unitat Didàctica 4: Música clàssica

O. Introducció

L'orquestra com a conjunt permanent s'estableix a partir del segle XVIII.

L'orquestra moderna agrupa els instruments per famílieso seccions. Aquestes seccions són quatre:

- Corda: fregada i percutida.
- Vent: de fusta i de metall.
- Percusió

1. L'expressivitat clàssica

La diferència entre un bon i un mal intèrpret també es pot apreciar en la capacitat que té per distingir **matissos** d'intensitat entre els passatges d'una obra.

Utilitzem els matissos per mostra la intensitat dels sons.

El matís s'escriu davall el pentagrama i s'indica utilitzant termes italians. Quan es pretén que la intensitat canvie de forma gradual, s'indica mitjançant els reguladors.

- Crescendo: augmenta la intensitat.
- Diminuendo: disminueix la intensitat.
- Doble regulador: varia gradualment.

Matisos principals:

- Fortíssimo
- Forte
- Mezzoforte
- Piano
- Pianísimo

2. El compositor i la partitura

El **compositor** és la figura centra, és l'autor o creador de la música, i es serveix de l'escriptura per assenyalar, tan exactament com li és possible cada detall de l'obra.

L'intèrpret s'ha d'ajustar, tant com puga, a les instruccions del compositorexpressades per mitjà de la partitura.

3. Guia d'orquestra de B. Britten

4. Partitures al vol

Antigament, el procés de transcripció costava molt. Mentre arribaven les partitures calia fer xicotets fragments anomentas particel·les.

Un **editor de partitures** permet escriure música. Una vegada creada es poden realitzar tota mena de funcions d'edició, visualització, reproducció i impressió, així com generar formats compatibles amb altres programes.

Es poden publicar en una pàgina web o en un blog.

També, la partitura pot haver estat creada col·lectivament per un grup de persones.

A intenet es poden trobar partitures de molts tipus, des d'una tablatura de guitarra a una obra simfònica.

5. L'auditori

Un **auditori** és un espai destinat a celebrar-hi concerts, recitals, conferències, col·loquis o altres actes, dirigits al públic.

Unitat Didàctica 5: Música Moderna

O. Introducció

Anomenem **música moderna** a una gamma molt àmplia d'estils musicals, enbllogats en l'expressió **música popular urbana**.

Va sorgir al segle XX, creada per músics professionals en un medi urbà, vinculada a gravacions discogràfiques i difosa a través dels mitjans de comunicació.

1. Jazz

Nascut a la primeria del segle XX als EEUU, és le producte de la barreja de dues cultures musicals molt diferents, l'europea i l'africana.

A. La improvisació

El jazz es basa en la improvisació i no en l'obra escrita; el música de jazz crea en el moment en què actua.

Habitualment els jazzistes improvisen seguint l'esquema harmònic de cançons propulars o de temes propis especialment indicats per a la improvisació, anomenats **estandards**.

En l'origen del jazz trobem formes com:

- Blues
- Esperitual
- Ragtime

Al llarg del segle XX:

- Dixieland
- Swing
- Be bop
- Free-Jazz
- Jazz-Fusió

B. Lligadura i Punt

Tant la lligadura com el punt són signes de prolongació.

La **lligadura** uneix dues notes del mateix nom i so, i suma la durada de totes dues. Dues negres lligades equivalen a una blanca.

La nota amb un **punt** equival a lamateixa nota lligada a una altra amb la meitat de durada.

2. Els intrumens i els recursos expressius en el pop i el rock

Tant el pop com el rock són el resultat d'una barreja. Però tots dos tenen una cosa en comú: servir de via d'expressió de les actituds i els valors juvenils, i estar vincults als mitjans de comunicació.

Instrumentació: ambdós es fonamenten en el so que proporcionen, com a barse dues guitarres elèctriques (rítmica i solista), un baix elèctric i una bateria. A aquesta instrumentació s'afegixen teclats, segons els desitjos de cada intèrpret.

Electrificació: dels instruments i de la veu, a través del micròfon, és una característica destacada en aquesta música.

Les síncopes

Amb les **síncopes** queden assenyalades les parts i fraccions rítmicament dèbils, i menys les fortes, fet que produeix un canvi en l'accent regular del compàs.

L'escriptura de les **síncopes** requereix l'ús de lligadures i puns que sumen no parts senseres, sinó fraccions, per això la lectura demana certa pràctica.

Els intervals en l'elaboració d'arranjaments

S'anomena interval la distànciaentre dues notes. Els intervals es numenren segons el nombre de notes intermèdies que els separen; així, parlem d'interval de segona, tercera, quarta, quinta, etc.

Una tècnica molt habitual és l'interval de quinta, el qual rep el nom de **bordó**. Els bordons són útils per organitzar arranjaments.

3. My baby likes to be-bop, d'E. Fitzgerald

Scat singing és el nom de la tècnica que els cantants feien servir per a imitar amb la veu el so d'instruments.

4. Editors d'audio

L'enregistrament musical és un procés que consta de tres fases:

- 1. **Grabació i producció**: s'enregistren pistes dels diferents instruments i es corregixen els possibles errors.
- 2. Mescla: s'unifiquen les diferents pistes per buscar un resultat equilibrat en una única pista final.
- 3. **Masterització**: s'optimitza la qualitat del so per tal que aquest so siga la millor en qualsevol del suports i canals de difusió en què es vulga reproduir.

Un editor d'audio és un programa informàtic que permet gravar, editar, reproduir i processar àudio d'una manera professional. Am aquesta eina es pot:

- Gravar, importar i extraure sons de distintes fonts.
- Editar i mesclar distintes pistes.
- Masteritzar la gravació per a la seua disposició final en un format i un suport determinats.

Unitat 6: Música tradicional

Es tracta d'una música de **tradició oral**, no es conserva ni es transmet mitjançant l'escriptura. És **anònima**, composta per aportacions d'un col·lectiu determinat.

1. La diversitat de la tradició

La major part de les cançons tradicionals estan relacionades amb les estacions anuals i les seues festes, amb els costums, les celebracions i les activitats quotidianes de la població rural.

Entre les més frequents hi ha:

- Cançons de treball
- romanços arratius
- Cançons de bressol
- Cançons de noces
- · Cançons amoroses
- Cançons religioses

L'anacrusi

L'anacrussi es producix quan la música comença abans de la primera pulsació del primer compàs. No es considera necessari completar el compàs amb silèncis.